Τὸ Οἰνοχώρι

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ»

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ Διεύθυνση: Σταδίου 51 (Β' ὀροφος—Γραφεῖον 10)	ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Τ· 121) Τηλ. 3214.871	ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1979 Ἀριθμ. Φύλλου 26—Δραχ. 1

Γιὰ τοὺς ὑπουργοὺς Συντονισμοῦ, Δημ. Ἔργων, Νομάρχην καὶ Βουλευτές μας

ΑΙΤΗΜΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

Ἕνα πρόβλημα ποὺ φάνηκε ν' ἀντιμετωπίζεται ἀποφασιστικὰ τὸ ἔτος 1976 ξεχάστηκε ξανά.

Ἡ χρηματοδότηση τῆς ὁδικῆς ἀρτηρίας Γραβιᾶς - Καστελλίων - Πύργου - Οἰνοχωρίου - Καλοσκοπῆς, ποὺ ἑνώνει τὰ χωριὰ τῆς Ἀνατολικῆς Παρνασσίδας μὲ τὰ Διοικητικὰ Κέντρα τοῦ Νομοῦ μας, διακόπηκε, πέρα ἀπὸ κάθε λογική, μέσα στὸ 1979.

Ἀποτέλεσμα νὰ μείνουν ἡμιτελῆ καὶ νὰ καταστρέφονται τὸ ὁδόστρωμα καὶ τὰ τεχνικὰ ἔργα τῆς ὁδοῦ, κόστους πολλῶν ἑκατομμυρίων καὶ νὰ διακοπεῖ ἡ συγκοινωνιακὴ σύνδεση τῶν ὀρεινῶν Κοινοτήτων, ποὺ ξεκίνησε πρόσφατα κι' ἔφερε ἐλπίδες στοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς.

Οἱ ὑπηρεσίες τῆς Νομαρχίας, ποῦναι ἁρμόδιες, γιὰ τὴν συγκοινωνιακὴ σύνδεση, τῶν χωριῶν τῆς Φωκίδας καὶ τὴν προστασία τῶν ἡμιτελῶν ἔργων τί ἔχουν νὰ μᾶς ποῦν;

Ὑπάρχει ἀντίδραση γιὰ τὴν ἀποπεράτωση τοῦ ἔργου καὶ ἀπὸ ποιόν;

Οἱ βουλευτὲς τοῦ Νομοῦ μας γιατὶ ἀδιαφοροῦν;

Ὁ κ. Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ ποὺ ὑποσχέθηκε στὸ Σύλλογό μας, καὶ σὲ ἐπιτροπὴ παραγόντων τοῦ Νομοῦ ποὺ τὸν ἐπισκέφτηκαν, τὴ χρηματοδότηση τοῦ ἔργου, μέσα στὸ 1979, γιατὶ δὲν ἐκπληρώνει τὴν ὑπόσχεσή του;

Ἐμεῖς νοιώθουμε μεγάλη πικρία γιὰ τὸ ἀπαράδεκτο θέαμα καταστροφῆς ποὺ παρουσιάζουν τὰ ἡμιτελῆ ἔργα κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ καὶ γιὰ τὴν συγκοινωνιακὴ ἀπομόνωση χωριῶν τῆς Παρνασσίδας.

Τὸ ἔτος 1977 γράφαμε στὴν ἐφημερίδα μας:

«ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΑΣΦΑΛΤΟΣΤΡΩΝΕΤΑΙ Ο ΔΡΟΜΟΣ Καστελλίων - Οἰνοχωρίου - Καλοσκοπῆς».

Σήμερα λυπούμαστε ἀλλὰ εἴμαστε ἀναγκασμένοι νὰ γράψουμε:

«Ὁ ἡμιτελὴς δρόμος Καστελλίων - Πύργου - Οἰνοχωρίου - Καλοσκοπῆς καταστρέφεται ἀπὸ τὴν ἐγκατάλειψη καὶ οἱ ἁρμόδιοι ἀδιαφοροῦν».

Ἐνισχύσατε τὴν ἀνέγερση τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας

Καλοῦνται ὅλοι οἱ συγχωριανοὶ καὶ φίλοι τοῦ χωριοῦ μας γιὰ νὰ προσφέρουν τὴν οἰκονομική τους βοήθεια ποὺ εἶναι ἀναγκαία γιὰ τὴν ἀνέγερση τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας (Νεκροταφείου). Ἐλπίζομε ὅτι αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν θὰ ὑστερήσει κανείς, ἀνάλογα μὲ τὶς δυνάμεις του, γιὰ νὰ μπορέσει νὰ κατασκευαστεῖ ὁ Ἱερὸς Ναὸς μέσα σὲ σύντομο χρόνο.

Οἱ ἐνισχύσεις μποροῦν νὰ σταλοῦν στὸν κ. Παναγιώτη Κ. Παπαπαναγιώτου. Συμβολαιογράφο (Σταδίου 51 - 2ος ὄροφος - Γραφεῖο 2 - Τηλ. 3214871) ἢ στὸν Ἱερέα τοῦ χωριοῦ μας. Στοὺς δωρητὲς θὰ δίνεται ἀπόδειξη. Ἂς μὴν παραλείψει κανεὶς νὰ προσφέρει τὴ βοήθειά του.

Τὶ ἔγινε στὸ παρελθὸν καὶ τὶ ἐπιδιώκουμε γιὰ τὸ μέλλον

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ

Ὁ «Σύλλογος Οἰνοχωριτῶν Παρνασσίδος» δὲν εἶναι ἀπὸ τὶς συλλογικὲς ὀργανώσεις ποὺ στήριξαν τὸ ἔργο τους στοὺς μεγάλους ἀριθμούς, ἔμψυχου ὑλικοῦ καὶ οἰκονομικῶν μέσων.

Εἶναι δημιούργημα τῶν ὀλίγων, ποὖχαν τὸ πάθος νὰ προσφέρουν ὅτι μποροῦσαν γιὰ νὰ σταματήσουν τὴν ἐρήμωση καὶ τὴν ὁριστικὴ κατάρευση τῆς ὀρεινῆς μας Κοινότητας, τὸ Οἰνοχώρι. Ὀλίγοι, ἀλλὰ μὲ μεγάλη τὴν ἀγάπη γιὰ τὸ χωριό, μπόρεσαν νὰ δημιουργήσουν τὶς προϋποθέσεις καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ μέσα γιὰ νὰ σταματήσει ἡ ἐρήμωση καὶ νὰ παραμείνει τὸ χωριό μας δυναμικό, σύγχρονο καὶ φιλόξενο σ' αὐτοὺς πὄμειναν ἐκεῖ, σ' αὐτοὺς ποὺ ξενητεύτηκαν, ἀλλὰ καὶ στοὺς πολλοὺς φίλους τοῦ χωριοῦ μας.

Ὅσοι πλαισίωσαν τὸ Σύλλογό μας, χρόνια τώρα, κι' ὅσοι στάθηκαν στὸ πλευρό του ἀγωνιστές, νοιώθουν τὴ μεγάλη χαρὰ ὅτι τόσοι λίγοι μὲ τόσα λίγα οἰκονομικὰ μέσα, μπόρεσαν νὰ προσφέρουν στὸ χωριὸ ἕνα ἔργο ἀξιόλογο ποὺ ἐκτιμᾶται ἀπὸ κάθε ἀντικειμενικὸ κριτή.

Τὸ ξεκίνημά μας ἦταν δύσκολο. Οἱ πρωτεργάτες λίγοι. Μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου πλήθυναν τὰ μέλη μας καὶ οἱ φίλοι μας ἔγιναν πολλοί. Μὰ πέρα ἀπ' ὅλα αὐτὰ οἱ θέσεις καὶ οἱ ἀγῶνες μας γιὰ τὴν κοινωνικοοικονομικὴ καὶ πολιτιστικὴ πρόοδο τῆς Παρνασσίδας καὶ τοῦ χωριοῦ μας ἔκαναν τὸ Σύλλογό μας σύνθημα καὶ παράδειγμα γιὰ μίμηση, σὲ ὅλη τὴν περιοχή.

Μὲ ὅσα πετύχαμε μέχρι σήμερα, ξεπεράσαμε τὶς προσδοκίες τῶν ἱδρυτῶν του. Κρατήσαμε ζωντανὴ τὴν ἐπαφὴ τῶν ἀστῶν συγχωριανῶν μας μὲ τὴν προγονική τους γῆ. Βοηθήσαμε νὰ ἀναπτυχθῆ τὸ χωριό μας. Ἔγιναν τὰ βασικὰ ἔργα ὑποδομῆς στὶς διαστάσεις τῶν δυνατοτήτων του. Βοηθήσαμε νἄρθουν στὸν τόπο μας νέοι ἄνθρωποι, ποὔδωσαν νέες ἀνέλπιστες διαστάσεις στὴν ἀνάπτυξή του. Λέμε μὲ ὑπερηφάνεια ὅτι ἔγιναν πολλά. Ἔγιναν πολλὰ κι' ἀπομένουν νὰ γίνουν περισσότερα. Ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν πρόοδο δὲν σταματᾶ. Ἡ ἐξέλιξη διευρύνει τὶς ἀνάγκες στὰ ἄτομα καὶ κατ' ἀνάγκη καὶ τὶς κοινωνικὲς ὁμάδες. Γι' αὐτὸ ὑπάρχει καὶ αὔριο γιὰ τὸ Σύλλογό μας.

Ἡ θέση καὶ ἡ ἀποστολή του εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὰ προβλήματα τοῦ χωριοῦ μας κι' ἐφ' ὅσον τὰ προβλήματα καὶ οἱ ἀνάγκες συνεχίζονται, τότε στὸ ἔργο καὶ τὴν ἀποστολὴ τοῦ Συλλόγου μας δὲν ὑπάρχει τέλος.

Μὰ αὐτὰ γιὰ ὅσους δίνουν ἀγωνιστικὸ παρὸν στὸ χῶρο τοῦ Συλλόγου μας. Ὑπάρχουν καὶ οἱ ἀδικαιολόγητα ἀπόντες ἀπὸ τὴν 20ετῆ δημιουργηκή του πορεία. Ἡ ἀπουσία δικαιολογημένη ἢ ἀδικαιολόγητη ζημιώνει. Μὰ περισσότερο ζημιώνει ἡ ταχτικὴ ὅσων ἀποφεύγουν τὴν ἐνεργὸ προσφορὰ καὶ γίνονται ἀρνητικοὶ καὶ βλαπτικοὶ μὲ τὴν παραμονὴ στὸ χῶρο τῆς ἀνευθυ-

Συνέχεια στὴ σελίδα 4

Χαρούμενες Γιορτές καί εὐτυχισμένος ὁ Καινούργιος Χρόνος

ΔΩΡΕΕΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου

Παναγ. Γ. Ρούλιας	200
Γεώργιος Πουρνάρας	200
Μαίρη Παρηγόρη	200
Ἀθ. Π. Παπαπαναγιώτου	200
Κ. Π. Παπαπαναγιώτου	200
Π. Κ. Παπαπαναγιώτου	200
Γεώργιος Πουρνάρας	200
Ἐλπὶς Γ. Πουρνάρα	200
Χαρίκλεια Ῥοβάκη	180
Καίτη Ἀποστολοπούλου	200
Νικόλαος Κλάδης	200
Ἀργυρούλα Κλάδη	200
Κων. Ρούλιας	200
Κούλα Κ. Ρούλια	200
Ἀγγελικὴ Ι. Παπαπαναγιώτου	200
Βασιλικὴ Σταθιᾶ	200
Κικὴ Μαραβέλη	200
Νίκος Μαραβέλης	200
Χρῆστος Ρούλιας (Ἡράκλεια)	400
Ἰωάννης Πολίτης	800
Ἰωάννης Γ. Ρούλιας	200
Βασίλειος Τζαβάρας	300
Ἠλίας Κασβῆς	500
Ἀθαν. Κασβῆς	400
Εὐθ. Κ. Ἀποστολόπουλος	200
Ἀθ. Στ. Παπαπαναγιώτου	200
Εὐανθία Παπαπαναγιώτου	200
Ἀθανάσιος Ν. Ρούλιας	500
Ἀθαν. Δ. Παπαπαναγιώτου	200
Εὐθ. Ἀπ. Ρούλιας	200
Πόπη Εὐθ. Ρούλια	200
Κανέλλα Δ. Ρούλια	500
Ἐλευθέριος Δικαῖος	200
Ἀφροδίτη Δικαίου	200
Ἄγγελος Ἀποστολόπουλος	300
Ἀθαν. Θ. Παπαπαναγιώτου	200
Γεώργ. Β. Ρούλιας	300
Σπ. Ἰωαν. Κασβῆς	200
Ἐμμ. Μπάρδης	200
Αἰκατερ. Ν. Ρούλια	200
Νικολ. Ἀπ. Ρούλιας	200
Ἀλέκος Παπαπαναγιώτου	200
Βασίλειος Σταθιᾶς	200
Ἰωάννης Στ. Παπαπαναγιώτου	500
Ἑλένη Στ. Παπαπαναγιώτου	500
Ἀναστασία Δημάκη	200
Δημ. Ἀθ. Παπαπαναγιώτου	200
Βασίλειος Κοτσιμπὸς	200
Ἑλένη Β. Κοτσιμποῦ	200
Δημ. Π. Παπαπαναγιώτου	200
Βούλα Δ. Παπαπαναγιώτου	200
Ἰωάννης Μαραβέλης	200
Εὐθ. Β. Ρούλιας	620

«ΤΟ ΟΙΝΟΧΩΡΙ»
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1979 — ΑΘΗΝΑΙ

Ἰδιοκτήτης - Ἐκδότης
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ
ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

Διευθυντὴς Συντάξεως
ΚΩΣΤΑΣ ΡΟΥΛΙΑΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 75 - Ἀθῆναι

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΝΙΚΟΥ
Μυλλέρου 50 Ἀθήνα
Τηλ. 52.36.551 — 29.10.132

Ὑπὲρ ἀνοικοδομήσεως τοῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας

Γεωργ. Π. Ρούλιας	400
Ἀθαν. Σταθόπουλος	500
Παναγ Σταματάκης	500
Γιαννούλα Σταματάκη	500
Γεωργ. Ἀποστολόπουλος (Καλοσκοπὴ)	500
Δημ. Γ. Τσατσαρώνης	805
Ἰωάννης Σταθόπουλος	500
Ἀφροδίτη Εὐθ. Ρούλια	500
Θεοδ. Σπ. Κασβῆς	500
Ἀθ. Δ. Παπαπαναγιώτου	1.000
Κ. Ἀναστασόπουλος	2.000
Ἰωαν. Γ. Ρούλιας	1.000
Μανώλης Τσακίρης (εἰς μνήμην φονευθέντων Οἰνοχωριτῶν κατὰ τὸν βομβαρδισμὸν τοῦ 1943	1.000
Θεμιστ. Β. Παπαπαναγιώτου	200
Παν. Ἀθ. Παπαπαναγιώτου (Λαμία)	2.000
Δημ. Τσίτσος	300
Ἰωαν. Γ. Κοτσιμπὸς	1.000
Ἀγγελ. Στ. Παπαπαναγιώτου	1.000
Πολυχρόνης Σούμπασης εἰς μνήμην πεθεροῦ του Ἰ. Π. Παπαπαναγιώτου	2.000
Ἀθαν. Ἰωαν. Ρούλιας	1.200
Ἀθαν. Κρανιᾶς (Γραδιᾶ)	240
Κων. Ἀπ. Ρούλιας	4.280
Ἰωάννης Σπ. Πολίτης	7.000
Παναγ. Σταματάκης	500
Γιαννούλα Σταματάκη	500
Βασ. Θ. Ρούλιας	1.000
Νικ. Ἀγριτέλης	1.000
Κυριακούλα Παρηγόρη	500
Παναγ. Γ. Ρούλιας	1.500
Δημ. Γ. Τσατσαρώνης	1.000
Πιπίνα Π. Ρούλια	1.000
Δημ. Π. Παπαυγέρης	1.000
Παν. Θ. Παπαπαναγιώτου (Ἱερεὺς)	5.000
Π. Σαββίδης	3.000
Γιάννης Ἰωαννίδης	10.000
Δημ. Τσόχλας	1.000
Ἰωαν. Σπ. Πολίτης (εἰς μνήμην γονέων του καὶ ἀδελφῶν	20.000
Ἰωαν. Στ. Παπαπαναγιώτου	5.000
Κούλα Κ. Κασβῆ	1.000
Γεώργ. Β. Πουρνάρας	5.279
Ἰωαν. Δ. Κασβῆς	3.000
Γεώργ. Βασ. Ρούλιας	2.000
Χρῆστος Μούτσης	1.000
Ζαχαράκος	500
Δέσποινα Σπ. Ρούλια	3.000
Ἀνώνυμος	10.000
Ἀνώνυμος	30.000

Θερμὰ συγχαρητήρια στὸ βουλευτή μας ΔΗΜ. ΧΛΩΡΟ

Θερμὰ συγχαρητήρια στὸ Βουλευτὴ τοῦ Νομοῦ μας κ. Δ. Χλωρό, ποὺ ἐξελέγη τὴν 1η Ὀκτωβρίου 1979 Κοσμήτωρ τῆς Βουλῆς, γιὰ τὴν τρίτη Σύνοδο αὐτῆς.

Εὐχόμεθα γρήγορα νὰ ἐκπροσωπήσει τὴ Φωκίδα καὶ στὸ Ὑπουργικὸ Συμβούλιο.

Ἐκεῖνοι ποὺ φεύγουν

ΜΑΡΙΚΑ Ι. ΝΙΚΑ

Ἀξέχαστη Μαρίκα,

Πέρασαν σχεδὸν πέντε μῆνες ἀπὸ τότε ποὺ ἄφησες τὴν τελευταία σου πνοὴ καὶ ἔφυγες γιὰ πάντα μακρυά μας. Πέντε μῆνες γεμάτοι πίκρα καὶ πόνο γιὰ τὴν οἰκογένειά σου, τοὺς συγγενεῖς σου καὶ τοὺς συμπατριῶτες σου Οἰνοχωρίτες, ποὺ σ' ἀγαποῦσαμε ὅλοι τόσο πολύ. Δὲν θὰ ξεχάσουμε ποτὲ τὴν καλωσυνάτη μορφή σου, τὸ γλυκό σου χαμόγελο καὶ τὰ ἁγνὰ αἰσθήματά σου. Ἦσουν ὑπόδειγμα συζύγου, ἐξαίρετη μητέρα. Ἦσουν ἄνθρωπος, γεμάτη χαρίσματα στοργῆς καὶ ἀνθρωπιᾶς. Γιὰ μᾶς θὰ ζεῖς παντοτεινά, στὴ σκέψη μας καὶ τὴν ψυχή μας.

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

Στὶς 25 Νοεμβρίου γιορτάστηκε ἡ μνήμη τῆς προστάτιδας τοῦ χωριοῦ μας, Ἁγίας Αἰκατερίνης.

Ὁ Σύλλογός μας, ὅπως κάθε χρόνο, ὀργάνωσε ἐκδρομὴ προσκύνημα στὴν ὁποία πῆραν μέρος μέλη τοῦ Συλλόγου μας καὶ φίλοι τοῦ χωριοῦ μας.

● Ὁ κ. Ἰωάννης Στ. Παπαπαναγιώτου προήχθη στὸ βαθμὸ τοῦ Ταξιάρχου Τεχνικοῦ Σώματος. Τοῦ εὐχόμαστε καὶ σ' ἀνώτερα.

● Ὁ συγχωριανός μας Εὐθύμιος Ἀπ. Ρούλιας, τερμάτισε τὴ στρατιωτική του σταδιοδρομία στὴν Πολεμικὴ Ἀεροπορία καὶ ἀποστρατεύτηκε μὲ τὸ βαθμὸ τοῦ Ὑποπτεράρχου.

● Ὁ Καθηγητὴς Σπύρος Πολίτης, τοποθετήθηκε, λόγω προαγωγῆς του, Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς Νηπιαγωγῶν Χανίων.

● Ἡ Καίτη Ἀγγ. Ἀποστολοπούλου, διορίστηκε, στὸν Ὀργανισμὸ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων, ὡς μόνιμος διοικητικὸς ὑπάλληλος.

Ἐρώτημα γιὰ τὸν ΟΤΕ

Ὁ ΟΤΕ ἀπὸ χρόνια ἐγκατέστησε ἕνα αὐτόματο τηλέφωνο στὸ χωριό μας καὶ εἴκοσι περίπου χειροκίνητες συσκευὲς σὲ ἰσάριθμα σπίτια, μὲ τὴν ὑπόσχεση ὅτι σύντομα θὰ αὐτοματοποιηθοῦν κι' αὐτές. Ὅμως τὶς περισσότερες φορὲς δὲν λειτουργεῖ ὁ πίνακας καὶ τὸ αὐτόματο δουλεύει, χωρὶς νὰ παίρνη γραμμή. Τὰ τηλέφωνα μένουν ἀχρησιμοποίητα καὶ ὅμως πληρώνουμε κάθε μῆνα. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ δίκτυο Γραβιᾶς ἐπεκτάθηκε στὴν Καλοσκοπὴ καὶ Μαυρολιθάρι. Καὶ ρωτᾶμε. Πότε ἐπὶ τέλους θὰ αὐτοματοποιηθοῦν καὶ τὰ τηλέφωνα Οἰνοχωρίου;

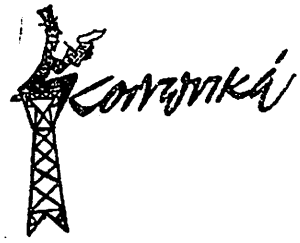

Ἀρραβῶνες

● Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Ἰωάννου Στ. Παπαπαναγιώτου δεξιώθηκαν τοὺς φίλους τους, στὸ ἐξοχικὸ κέντρο Μπάμπης Κηφισιᾶς, γιὰ νὰ γιορτάσουν τοὺς ἀρραβῶνες τῆς κόρης τους Ἀγγελικῆς, φοιτήτριας Νομικῆς μὲ τὸ Δημήτρη Λέζα, πολιτικὸ μηχανικό.

Στὰ νέα παιδιὰ εὐχόμαστε ἀγάπη καὶ γρήγορη τὴ στέψη.

Γάμοι

● Ὁ Κωνσταντῖνος Γ. Φούντας, Γεωπόνος, τέλεσε τοὺς γάμους του μὲ τὴν Σταθούλα Παπαδοπούλου, Δικηγόρο, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Λαμίας.

Στὸ νέο ζευγάρι εὐχόμαστε εὐτυχισμένη ζωή.

● Στὴν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ μας Ἁγία Αἰκατερίνη, παντρεύτηκε ἡ Κούλα Μούτση μὲ τὸν Ταξιάρχη Κάλλη ἀπὸ τὴ Γραβιά. Τοὺς εὐχόμαστε ζωὴ εὐτυχισμένη καὶ χαρούμενη.

Γεννήσεις

● Ἡ Πόπη, σύζυγος τοῦ Εὐθυμίου Ἀπ. Ρούλια, γέννησε ἕνα χαριτωμένο κοριτσάκι.

● Ἐπίσης ἡ Μαίρη, σύζυγος τοῦ Νικολάου Ἰ. Ρούλια, γέννησε κοριτσάκι.

● Ὁμοίως ἡ Δήμητρα Σωτηριάδου (κόρη τοῦ Ἀλέκου Ὑφαντῆ) γέννησε ἀγοράκι.

Στοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς τους εὐχόμαστε νὰ τοὺς ζήσουν τὰ νεογέννητα καὶ νὰ εὐτυχίσουν στὴ ζωή τους.

Ἐπιτυχίες

● Ἡ Νίκη Ἀθαν. Ρούλια, πέτυχε στὴ Νομικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν.

● Ἡ Μίτση Ἀλεξ. Παπαπαναγιώτου, πέτυχε στὰ ΚΑΤΕΕ Πειραιῶς, Σχολὴ Ἠλεκτρονικῶν.

● Ὁ Παν. Δ. Παπακωνσταντίνου, πέτυχε στὴ Στρατιωτικὴ Σχολὴ Εὐελπίδων.

Συγχαίρουμε θερμὰ καὶ τοὺς εὐχόμαστε καλὴ πρόοδο.

● Ὁ Χρῆστος Σταθόπουλος, περάτωσε μὲ ἐπιτυχία τὶς σπουδές του στὴν Ἰατρικὴ Σχολὴ Πανεπιστημίου Θεσ)νίκης καὶ ἔλαβε τὸ πτυχίον τοῦ ἰατροῦ. Τὸν συγχαίρουμε θερμότατα καὶ τοῦ εὐχόμαστε ἐγκάρδια νὰ διαπρέψει ὡς ἐπιστήμονας στὸ κοινωνικό του λειτούργημα.

Τὸ χρονικὸ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης

ΤΟ ΧΤΙΣΙΜΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Τοῦ ΠΑΝ. Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Κυριακὴ 1η Ἰουλίου 1897. Ἡ λειτουργία στὴν ἐκκλησία τῆς Παναγίας τελείωσε κι' οἱ χωριανοὶ ὅλοι συγκεντρώθηκαν στὴν πλατεία, ἔξω ἀπὸ τὴν ἑτοιμόρροπη ἐκκλησιὰ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, κάτω ἀπὸ τὸ θεριεμένο πλάτανο. Ὁ Ἰσκιος ἦταν αὐχάριστος μέσα στὴν καλοκαιριάτικη κάψα. Τὰ τζιτζίκια πάνω στὸν πλάτανο καὶ στὰ γύρω δέντρα ξεκούφαιναν τ' αὐτιά. Κι' οἱ χωριανοί, ἄλλοι καθισμένοι στὶς ρίζες τοῦ θεόρατου πλάτανου, ἄλλοι πάνω σὲ πέτρες, κι' ἄλλοι ὄρθιοι ἀκουμπώντας στὶς γκλίτσες τους ἢ στὰ ραβδιά τους, κουβέντιαζαν ξαναμένοι γιὰ τὶς δουλειές, γιὰ τὰ σπαρτά, γιὰ τὰ ζωντανά τους, γιὰ τὸ πότισμα.

Σὲ λίγο ἔφτασε κι' ὁ παπᾶς τοῦ χωριοῦ, ὁ Παπαπαναγιώτης Σταματίου Ρούλιας. Λυγερόκορμος παρὰ τὰ χρόνια του (κάπου ἑξδομῆντα τρία χρόνια ἔφερνε στὴν πλάτη του), μὲ τὰ δασιά του γένεια καὶ τὰ ὁλοκάθαρα ράσα του, ἀκουμπώντας στὸ ραβδί του, καλημέρισε τοὺς χωριανούς.

— Καλή σας μέρα, χωριανοί.

Μονομιᾶς ὅλο τὸ πλῆθος σηκώθηκε ὄρθιο ἀπὸ σεβασμὸ στὴν παρουσία του, ἕνας ἕνας τοῦ φίλησε τὸ χέρι καὶ τοῦ πρόσφεραν τὴν πιὸ τιμητικὴ θέση. Ἦταν παρόντες ὅλοι οἱ χωριανοί, ὅλο τὸ «γεροντάτο» στητοί, ὁλόρθοι, καθαροφορεμένοι, ἄλλοι μὲ τὶς φουστανέλλες τους τὶς γιορτινές, τὶς πουκαμίσες, κι' ἄλλοι μὲ τὰ σκουτιά τους, τὰ σελάχια, τὶς σκούφιες, τ' ἀρβανίτικα τσαρούχια καὶ τὰ τσιγκελωτὰ μουστάκια. Οἱ πιὸ γεροντότεροι ἀκουμποῦσαν στὶς γκλίτσες τους (οἱ προβαταραῖοι) καὶ στὰ ραβδιά τους (οἱ γιδαραῖοι). Ἦταν ἐδῶ ὁ Γέρο Γαλάνης, ὁ Γέρο Καφῆς, ὁ Γέρο Ἀποστολάκης, ὁ Γέρο Φαραώ, ὁ Τσορλίδας, ὁ Τριαντάφυλλος, ὁ Γέρο Μάης, ὁ Λιμάζης ὁ Δῆμος Σόλιας, ὁ Γέρο Σηρός, ὁ Σκουροκώστας, ὁ Κασβοθανάσης, ὁ Κασβοσταμάτης, ὁ Θανάσης Πουρνάρας, ὁ Βασ. Παπαπαναγιώτου, ὁ Σταμάτης, ὁ Παπαδόγιαννος, ὁ Παπαδοκώστας ὁ δάσκαλος, ὁ Τσατσαρονολιᾶς, ὁ Τσατσαρονοδημητράκης, ὁ Γιώτας, ὁ Παν. Πολίτης καὶ τόσοι ἄλλοι. Κοντά τους καὶ οἱ νεώτεροι.

Σὲ ἕνα νόημα τοῦ παπᾶ ἕνας ἀπὸ τοὺς νέους ἄρχισε νὰ χτυπᾶ γρήγορα, «σύναξη», ὅπως λένε στὸ χωριό, τὴν γλυκόλαλη καμπάνα ποὺ εἶχαν κρεμασμένη στὸν πλάτανο, καὶ ποὺ εἶχε ἀγοραστῆ στὴν Ἄμφισσα τὸ 1891 ἀντὶ δρχ. 250.

Ὅλοι σώπαιναν. Τὸ λόγο πῆρε τότε ὁ παπᾶς.

— Χωριανοί. Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἀποφασίσαμε νὰ μεγαλώσουμε τὴν ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης. Εἴμαστε πολλοὶ καὶ δὲ χωρᾶμε στὴ μικρὴ αὐτὴ ἐκκλησία, ποὺ κοντεύει νὰ πέσῃ. Ἔτσι ἀπὸ χρόνια ἔχουμε ἀρχίσει νὰ μαζεύουμε τὰ ὁλικὰ ποὺ χρειάζονται, ἄμμο, ἀσβέστη, πέτρα, κεραμίδια, ξυλεία. Τώρα βρήκαμε καὶ τοὺς μαστόρους. Ὅλοι θὰ βοηθήσουμε. Καθένας ὅσο μπορεῖ. Μὲ τὰ χέρια, μὲ χρήματα, μὲ τάματα, μὲ σοδήματα. Ὁ μαστρο Κοσμᾶς ἀπὸ δῶ μὲ τὴν παρέα του — κι' ἐδειξε μιὰ παρέα ποὺ καθόταν παραπέρα — μᾶς εἶπε τί ζητάει. Ἀπὸ πὸ μᾶς ἐξαρτᾶται νὰ τοῦ ἀναθέσουμε τὸ χτίσιμο τῆς ἐκκλησιᾶς.

Ὁ Μαστροκοσμᾶς (Ἰωάννης Κοσμᾶς) πλησίασε. Ἦταν ἕνας ἀντρακλας ὡς ἐκεῖ πάνω, ὡς σαράντα χρονῶν. Λεβέντης, Ἠπειρώτης, μὲ πλάτες καὶ χέρια δυνατὰ ποὺ δείχνανε τὴ δύναμή του καὶ τὴ σιγουριὰ στὴ δουλειά του. Ἡ σκούφια ποὺ φοροῦσε ἦταν ὁλοκέντητη καθὼς καὶ τὸ ζιπούνι του. Εἶχε γαυνιώτικο κέντημα μὲ ὁλόχρυσες κλωστὲς ποὺ γυάλιζαν στὸ μεσημεριάτικο ἥλιο. Τὸ τσιγκελωτὸ μουστάκι του στριμένο μὲ ἐπιμέλεια, τὰ δασειὰ φρύδια του, καὶ τὸ μαλλί του ποὺ ἔπεφτε λοξὰ χτενισμένο, ἔδειχναν ἀπέραντη λεβεντιά. Τὰ τσαρούχια του μὲ τὶς φοῦντες — βγαλμένα ἀπὸ τὰ χέρια ἄξιου τεχνίτη — στόλιζαν τὶς μακρυὲς πατοῦσες του κι' ἔκαναν τὸν τόπο νὰ τρίζει καθὼς πλησίασε. Κοντά του καὶ ἡ παρέα του, δέκα λεβέντες σὰν κι' αὐτὸν καὶ τέσσαρες μικρότεροι - μαστορόπουλα.

— Σύμφωνοι μαστρο Κοσμᾶ; ξαναπε ὁ Παπᾶς. Ὅπως τὰ συμφωνήσαμε μὲ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο;

Στὸ ἐκκλησιαστικὸ συμβούλιο ἦταν ὁ παπᾶς τοῦ χωριοῦ, ὁ Παναγιώτης Γ. Πολίτης, ὁ Παπαδόγιαννος (Γιάννης Παπαπαναγιώτου), ὁ Θανάσης Σκούρας (Παπαγγέρης), καὶ ὁ Ἡλίας Τσατσαρώνης. Εἶχαν ἀναλάβει τελευταία τὰ καθήκοντά τους, ἀπὸ τὶς 15 Ἀπριλίου τοῦ 1896, μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 465 διαταγὴ τοῦ Δημάρχου Δωριέων. Τότε τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια (Ἐπιτρόπους) τὰ διώριζε ὁ Δήμαρχος τῆς περιοχῆς.

— Σύμφωνοι, παπᾶ μου, ἀπάντησε ὁ Μαστρο Κοσμᾶς.

— Χωριανοί, τί λέτε σεῖς, σύμφωνοι; ἀποτάθηκε στοὺς χωριανούς, τώρα, ὁ παπᾶς.

— Σύμφωνοι, ἀπάντησαν ὅλοι μ' ἕνα στόμα.

Ὁ Μαστρο Κοσμᾶς ἔσκυψε, καὶ φίλησε τὸ χέρι τοῦ παπᾶ. Τὸ ἴδιο ἔκαμαν κι' οἱ ἄλλοι μαστόροι καὶ τὰ μαστορόπουλα μὲ τὴ σειρά.

Ἕνας μικρός, μὲ διαταγὴ τοῦ παπᾶ, ἔτρεξε μέσα στὴν ἐκκλησιὰ κι' ἔφερε τὴν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης. Ἡ εἰκόνα ἔλαμφε, ὅταν οἱ ἡλιαχτίδες ἔπεσαν πάνω της, λὲς καὶ ἡ ἴδια ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη χαιρόταν γιὰ τὸ χτίσιμο τοῦ σπιτιοῦ της.

Πρῶτος ἔσκυψε ὁ Παπᾶς. Ἔβγαλε τὸ καλυμαῦχι του, ἔκαμε τὸ σταυρό του, ἀσπάστηκε τὴν εἰκόνα καὶ εἶπε:

— Μὲ τὴ βοήθειά σου Ἁγία Αἰκατερίνη.

Τὸ ἴδιο ἔκαμε κι' ὁ Μαστρο Κοσμᾶς, οἱ μαστόροι, τὰ μαστορόπουλα. Κι' ὕστερα ὅλοι οἱ χωριανοί. Κι' ὅσες γυναῖκες βρέθηκαν ἐκεῖ ἀπὸ μακρυὰ παρακολουθώντας τὴ σύναξη τῶν γερόντων. Ἡ συμφωνία εἶχε κλείσει.

Ἦταν πολὺ συγκινητικὴ ἡ ὥρα τούτη. Τὰ πρόσωπα ὅλων ἦταν χαρούμενα. Τὰ σώματά τους ἀνάλαφρα, σὰν νἄχε φύγει ἀπὸ πάνω τους κάποιο βάρος. Ὁ ἥλιος ἔλαμπε περισσότερο. Ἡ καμπάνα ξαναχτύπησε «σύναξη» πιὸ γρήγορα, πιὸ χαρούμενα αὐτὴ τὴ φορά, σκορπίζοντας στὰ λαγκάδια καὶ στὶς ράχες τὸ χαρούμενο μήνυμα:

— Θὰ χτιστῇ ἡ ἐκκλησιά!

Τὸ πῆραν οἱ ρεματιές, καὶ τὸ πῆγαν πιὸ πέρα ὡς κάτω στὸν κάμπο, ὡς τὶς στάνες, στὰ χωράφια, στὸ λόγγο.

— Θὰ χτιστῇ ἡ ἐκκλησιά!

—Ἀπὸ μεθαύριο θ' ἀρχίσουμε, εἶπε ὁ ΜάστροΚοσμᾶς. Προσκύνησε, χαιρέτησε κι' ἔφυγε.

Ἔτσι ἀποφασίστηκε τὸ χτίσιμο τῆς Ἐκκλησιᾶς.

Καὶ τὸ χρονικὸ γράφει:

Τὴν πρώτην Ἰουλίου 1897 Συνεφωνήθη μεταξὺ κατοίκων Κάνιανης καὶ ἀρχιτέκτονος Κοσμᾶ Ἰωάννου ἀλλοδαποῦ ὅπως οὗτος μετὰ τῆς ὁμάδος του ἐν ὅλῳ 15 ἀναγείρει ἐκ θεμελίων τὸν ἑτοιμόρροπον Ναὸν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ὡς εἶχεν μῆκος πήχεις 20 καὶ πλάτος 12 πλὴν τοῦ ὕψους οἰκοδομῶν μέχρις ὀκτὼ πήχεων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας γῆς ἀντὶ ἀποζημιώσεως δραχμῶν ἑπτακοσίων (700) πληρωτέων ἐκ τῶν τυχὸν ἐσόδων τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ὑποσχεθεισῶν συνεισφορὰν τῶν χωρίων Ἄνω καὶ Κάτω Κάνιανης, ὅστις δύναται νὰ λάβῃ τὸ ὑλικὸν ἐν προαυλίῳ Ναοῦ Κοιμήσεως λίθους καὶ ἄμον, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ὑλικὸν βαρύνει αὐτὸν ὡς καὶ τὰς γωνίας (ἀγκωνάρια) νὰ κάμῃ ὡς τοῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Καστελίου καὶ ἐξ κολώνας (στήλας) κτιστὰς ἐφ' ὧν καὶ βασίζεται ἡ στέγη, ὅτι τὴν διατροφὴν οἱ κτίσται θὰ λάβουν παρὰ τῶν κατοίκων καὶ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ὡς ἑξῆς: 1) ἄλευρα δσα ἀπαιτοῦνται μέχρις πέρατος ἐργασίας. 2) 20 ὀκάδ. τυρόν. 5 σφάγια αἰγῶν, 5 ὀκάδ. ἐλαίου, 15 ὀκάδας ἐλαίας, 30 ὀκαδ. φασόλια 20 ὀκαδ. γεώμηλα, 5 ὀκαδ. ὀρύζιον, 10 ὀκαδ. κρομίδια, 25 ὀκαδ. ραικ καὶ 150 ὀκάδας οἴνου. Οἱ δὲ κάτοικοι νὰ ἐκτελέσουν ταῦτα καὶ παρέξωσι καὶ τὴν ξυλείαν, καρφία κλπ. πρὸς διατροφήν.

Στὶς 15 Αὐγούστου τοῦ ἰδίου χρόνου, ἄγτινε καινούργια συμφωνία μὲ τὸ Μάστρο Κοσμᾶ, γιὰ τὴν συμπλήρωση τοῦ ἔργου.

Τὸ χρονικὸ γράφει:

Τὴν 15 Αὐγούστου 1897 οἱ κάτοικοι Κάνιανης συνεφώνησαν μὲ τοὺς ἰδίους μαστόρους, ὅπως οὗτοι μετὰ τὴν ἀποπερατώσιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ναοῦ, κατασκευάσωσι τὸ διαχώρισμα τοῦ Ἁγίου βήματος τοῦ Ναοῦ ὑπὸ τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἁγίων εἰκόνων καὶ τὴν ὡραίαν πύλην αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ὑπόλοιπον χῶρον διὰ δύο κατ' ἀνάβασιν βαθμίδων γωνιῶν (ἀγκωνάρια) καὶ πρὸ τῆς εἰσόδου τῶν τριῶν θυρῶν τοῦ Ἁγίου Βήματος ἡμικύκλιον ἀναλόγως τοῦ χώρου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ μὲ γωνίας (ἀγκωνάρια) ἕως καὶ τῶν γωνιῶν τοῦ Ναοῦ καὶ συνάμα μίαν βαθμίδα εἰς τὴν πρὸς ἀνατολὰς θύραν, ἀντὶ ἀποζημιώσεως δραχμῶν ἑκατὸν δέκα πέντε (115) καὶ λαμβάνωσι κατὰ τὴν πρώτην συμφωνίαν τὴν διατροφὴν τῶν ἐπιβαρυνόμενοι καὶ μὲ τὰ ἀναγκαῖα ὑλικὰ λίθους, ἄμμον, κλπ. οἱ δὲ κάτοικοι Κάνιανης ἀπεδέχθησαν ταῦτα κατὰ τὴν τοῦ Ναοῦ καταρτισθεῖσαν συμφωνίαν.

Οἱ χωριανοὶ μὲ προθυμία πρόσφεραν ὅτι μποροῦσαν, χρήματα, γίδες, κατσίκια, σιτάρι, γένημα (καλαμπόκι), τυρί, ρακί, κριθάρι. Ἕνας (ὁ Ἀθ. Καψῆς) πρόσφερε ἕνα πουκάμισο, ἄλλος (ὁ Ἀθ. Κωδούνας) ἕνα γιορντάνι, ἄλλος (ὁ Ἀπ. Ρούλιας) δύο ὁμόλογα τοῦ 1861, ὁ Λεων. Παπᾶς μιὰν αἶγα, ὁ Παπαπαναγιώτης, ὁ Π. Πολίτης, ὁ Σπ. Γ. Πολίτης ἀπὸ μιὰν αἶγα, ὁ Παν. Βλάχος ἕνα κατσίκι, οἱ Ἰω. Κουνούπης καὶ Κ. Μάνταλος μιὰ δαμάλα, ἄλλος ἕνα ταγάρι, κι' ὅτι μποροῦσε ὁ καθένας.

Ὁ παπᾶς καὶ οἱ ἐπίτροποι, παρακολουθοῦσαν τὶς ἐργασίες, καὶ οἱ μαστόροι δούλευαν μὲ δρεξη, μὲ προσοχή, μὲ τέχνη. Τὸ χτίσιμο προχωροῦσε γρήγορα. Οἱ μαστόροι τραγουδοῦσαν ξένοιαστοι πάνω στὶς σκαλωσιές. Πίναν κρασὶ καὶ τὰ χέρια τους δυνάμωναν. Τὰ τεράστια ἀγκωνάρια στὰ χέρια τους, λὲς κι' ἦσαν ἀλαφρόπετρες. Ὅταν ἔφτασαν στὴ σκεπὴ ἄρχισε τὸ «τσάτισμα». Οἱ χωριανοὶ πρόσφεραν πρόθυμα, ὅπως ἦταν ἔθιμο δῶρα στοὺς μαστόρους σὰν ἔφτασαν στὴ σκεπή. Μαντήλια, ζωνάρια, ταγάρια καὶ κρασί. Κάθε φορὰ ποὺ ἔφτανε ἕνα καινούργιο δῶρο, οἱ μαστόροι ὅλοι μαζὶ χτυποῦσαν ρυθμικὰ τὰ σκεπάρνια τους, στὰ ξύλα καὶ γινόταν χαλασμὸς ἀπὸ τὸ βρόντο. Κι' ὁ ἀρχιμάστορας ὀνομάτιζε δυνατὰ τὸ δωρητὴ καὶ τὸ δῶρο του καὶ τοῦ εὐχόταν χρόνια πολλὰ νὰ ζῇ κι' αὐτὸς καὶ ἡ παρέα του καὶ νὰ πηγαίνουν καλὰ τὰ ζωντανά του καὶ οἱ σοδειές του. Αὐτὸ ἦταν τὸ πανηγύρι τῆς σκεπῆς, «τὸ τσάτισμα».

Ἔτσι ἡ ἐκκλησία τελείωσε μέσα σὲ σαράντα πέντε μέρες. Ἄρχισε νὰ χτίζεται στὶς 15 Ἰουλίου καὶ στὶς 31 Αὐγούστου ἦταν ἕτοιμη σὲ ρυθμὸ βασιλικῆς. Εἶχε τρεῖς πόρτες ἀπὸ τὶς τρεῖς μεριὲς μὲ ἀγκωνάρια, παραστάτες, καὶ ὑπέρθυρα, πελεκημένα μὲ ἀξιωσύνη. Ἡ τοιχοποιΐα ἦταν ἀριστουργηματική. Τὸ Ἅγιο Βῆμα χτισμένο ὅλο ἀπὸ κοκινωπή, πελεκητὴ πέτρα καὶ τὰ περίτεχνα δουλεμένα ἀγκωνάρια ἔλαμπαν καθὼς κοκκίνιζαν στὸν ἥλιο, φερμένα ἀπὸ τὰ Ταμπούρια. Ἡ στέγη ἔστεκε ἁπλὰ πάνω στὸν τοῖχο, τὰ κεραμίδια ὁλοκόκκινα, βαλμένα στὴ σειρά, ἔδειχναν τὸ μεράκι τῆς τέχνης τῶν μαστόρων. Καὶ δυὸ σταυροὶ σιδερένιοι, βαλμένοι ὁ ἕνας στὸ ὕψος μπροστὰ ψηλὰ πάνω ἀπὸ τὸ ἱερὸ καὶ ὁ ἄλλος στὸ πίσω μέρος τῆς στέγης, στολίζαν τώρα τὴν ἐκκλησιά. Στὸ ὑπέρθυρο τῆς βορεινῆς εἰσόδου σκάλισαν οἱ χτίστες σταυρό, ἀνάμεσα στὴ σκαλισμένη χρονολογία «1897». Καὶ στὸ φάτνωμα πάνω ἀπὸ τὸ ὑπέρθυρο ἔγραψαν «ὠκοδομήθη 1897».

Ἡ συνέχεια τοῦ χρονικοῦ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, ἐλλείψει χώρου, θὰ δημοσιευθῇ στὸ ἑπόμενο φύλλο τῆς ἐφημερίδας.

Προβλήματα τῆς Φωκίδας

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Ἡ ἀνάπτυξη καὶ οἱ καλλίτερες συνθῆκες ζωῆς εἶναι πανανθρώπινο αἴτημα. Ἡ τεχνολογικὴ πρόοδος ἐπιτρέπει τὴν πληθοπαραγωγὴ καὶ τὰ σύγχρονα ὑλικὰ ἀγαθὰ νὰ γίνουν κτῆμα ὅλων τῶν ἐργαζομένων εἴτε ζοῦν στὴν πόλη εἴτε στὸ χωριό.

Κάθε ἀνθρώπινη κατάκτηση, πέρα ἀπὸ τὰ ἐλεύθερα ἀγαθά, ἔχει, κόστος καὶ ἐπιπτώσεις. Στὸν κανόνα αὐτὸ περιλαμβάνονται ἡ βιομηχανικὴ καὶ ἡ ἐν γένει ἀνάπτυξη καὶ ἡ χρήση τῶν πολλῶν ἀγαθῶν ποὺ προσφέρει.

Ἔτσι μποροῦμε νὰ ἐπαναλάβομε τὸ «οὐδὲν καλὸν ἀμιγὲς κακοῦ».

Πόσο μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ καλὸ ἢ τὸ κακὸ ἐξαρτᾶται πολὺ ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη συμπεριφορὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἐκλογικευμένη ἢ μὴ χρήση τῶν δυνατοτήτων ποὺ προσφέρουν ἡ τεχνολογία καὶ ἡ ἐπιστήμη, ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο.

Τὸ ἀπαραίτητο ἰσοζύγιο μπορεῖ κάθε φορὰ νὰ ἐξασφαλιστεῖ μὲ τὸν καλὸ προγραμματισμό, τὴν πειθαρχημένη συμπεριφορὰ τῶν ἀτόμων καὶ τὸ σεβασμὸ ἀπὸ κάθε παραγωγικὴ μονάδα, μικρὴ ἢ μεγάλη, τῶν κανόνων προστασίας τοῦ περιβάλλοντος.

Ἡ κακὴ μεταχείριση ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ τῶν φυσικῶν πόρων κάμνει πιὸ κοντινὸ καὶ μεγάλο τὸν κίνδυνο. Ἡ καταστροφὴ τῶν δασῶν ἢ ὑποβάθμιση τῆς καλλιεργήσιμης γῆς καὶ ἡ ἀνεξέλεγκτη ἐξόρυξη δομικῶν ὑλικῶν καὶ μεταλλευμάτων καταστρέφουν τὸ οἰκοσύστημα καὶ ὁδηγοῦν σὲ κινδύνους καὶ δαπανηρὰ μέτρα γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ἀπαράδεκτης ἰσορροπίας.

Ἔτσι στὰ αἴτια ὑποβαθμίσεως τοῦ περιβάλλοντος μποροῦμε νὰ περιλάβουμε τὶς ἀκόλουθες βασικὲς αἰτίες:

—Ἡ ἀπρογραμμάτιστη καὶ ἀνεξέλεγκτη ἐξάπλωση τῶν πάσης φύσεως οἰκισμῶν καὶ ἡ ἔλλειψη τῆς ἀπαραίτητης ὑποδομῆς.

—Ἡ ἐναπόθεση μεγάλων ποσοτήτων ἀπορριμάτων καὶ λυμάτων στὰ φυσικὰ γήπεδα καὶ τὸ ὑπέδαφος.

—Ἡ εἰσροὴ τοξικῶν ἀποβλήτων στὰ ὑδροφόρα, ἐπιφανειακὰ καὶ ὑπεδάφια, στρώματα.

—Ἡ ἀνεξέλεγκτη ἐξόρυξη φυσικῶν πόρων γιὰ τὴν προμήθεια μεταλλευμάτων καὶ δομικῶν ὑλικῶν.

—Ἡ ἀλόγιστη καταστροφὴ τῆς Πανίδας καὶ Χλωρίδας.

Ἡ Φωκίδα εἶναι μιὰ προβληματικὴ περιοχὴ καὶ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ πρόσθετες ἐπενδύσεις γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τῶν φυσικῶν της πόρων καὶ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ της χαμηλοῦ ἐπιπέδου. Οἱ ἀπαραίτητες ἐπενδύσεις στὴ βιομηχανία, τὴ γεωργία καὶ τὸν τουρισμὸ δὲν πρέπει νὰ βραδύνουν. Οἱ ἐπενδύσεις ὅμως αὐτὲς θὰ πρέπει νὰ βασιστοῦν σὲ πλήρη χωροταξικὴ μελέτη καὶ στὴν τήρηση τῶν κανόνων προστασίας τοῦ περιβάλλοντος γιὰ νὰ προσφέρουν ἀνάπτυξη στὰ ὅρια τῶν δυνατοτήτων τῆς περιοχῆς καὶ προστασία στὸ οἰκοσύστημα.

Ἔτσι ἡ ἀντιδικία σὲ βασικὰ ἀναπτυξιακὰ προβλήματα τοῦ Νομοῦ μας ὅπως εἶναι ἡ δημιουργία τῆς βιομηχανίας ἀλουμίνας καὶ οἱ ἐφαρμοζόμενες μέθοδοι στὴν ἐξόρυξη τοῦ βωξίτου πρέπει ν' ἀντιμετωπιστοῦν μὲ ρεαλισμὸ καὶ μὲ γνώμονα τὸ καλῶς ἐνοούμενο συμφέρον τῆς περιοχῆς.

Ὁ δογματισμός, οἱ σκοπιμότητες καὶ τὸ εὔκολο κέρδος πρέπει ν' ἀντικατασταθοῦν μὲ τὴν ἔρευνα, τὸ γενικὸ συμφέρον καὶ τὴν θεμελίωση κάθε δραστηριότητας μὲ εὐλάβεια πρὸς τοὺς κανόνες ποὺ ἐπιτρέπουν τὴν ἀνάπτυξη καὶ προστατεύουν τὸ οἰκοσύστημα.

Ἡ ἐφημερίδα «τὸ Οἰνοχώρι» παρουσίασε πολλὲς φορὲς τὸ μεγάλο πρόβλημα ποὺ δημιουργεῖ ἡ ἀνεξέλεγκτη καὶ ληστρικὴ ἐξόρυξη τοῦ βωξίτου στὴν Παρνασσίδα.

Εἶναι καιρὸς νὰ βρεθεῖ ἡ χρυσὴ τομὴ σ' αὐτὸ τὸ σοβαρὸ πρόβλημα ποὺ ὅπως ἐξελίσσεται σήμερα μετατρέπει ὁλόκληρες δασοσκεπεῖς ἐκτάσεις σὲ σεληνιακὸ τοπεῖο.

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Μὲ τὴν πρωτοβουλία τοῦ Συλλόγου μας, τὸ Παλιὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο τοῦ χωριοῦ μας, γίνεται Πολιτιστικὸ Κέντρο.

Τὸ κτήριο ἀνήκει στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ παραχωρήθηκε ἡ χρήση του στὸ Σύλλογό μας μὲ ἀπόφαση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ σχετικὴ ἔγκριση τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτη Φωκίδος.

Μέχρι σήμερα ἔγιναν οἱ ἐργασίες ἐπεκτάστως καὶ ἐπισκευῶν καὶ μέσα σὲ λίγες μέρες θὰ γίνει ἡ ἀνακαίνηση τῆς στέγης.

Ἐλπίζομε ὅτι, μὲ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση τῶν φίλων τοῦ χωριοῦ μας, θὰ γίνουν ὅλες οἱ βασικὲς ἐργασίες, ποὺ χρειάζονται ἀκόμη, μέσα στὸ 1980.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα)

νολογίας καὶ τῆς κακόπιστης κριτικῆς.

Ὁ Σύλλογός μας ἐπιθυμεῖ καὶ προσφέρει τὸ διάλογο.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευση, ποὺ γίνεται κάθε χρόνο, εἶναι χῶρος γιὰ ἐποικοδομητικὴ συζήτηση, κριτικὴ καὶ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων. ἡ πρόσκληση γίνεται ἔγκαιρα καὶ πρὸς ὅλους. Ἐπιθυμοῦμε νὰ πλαισιώσουν ὅλοι τὸ Σύλλογό μας, μὲ δημιουργικὲς προθέσεις. Καλοῦμε κυρίως τοὺς νέους ποὺ τοὺς ἀνήκει ὁ ρόλος νὰ συνεχίσουν μὲ ζεστασιὰ τὸ ἔργο μας στὸ ἀτέλειωτο αὔριο, ποὺ ὑπάρχει πάντα μπρός μας.

Μὰ θὰταν τρανὴ παράλειψη νὰ μὴν ἀπευθύνουμε τὴν πρόσκληση καὶ στοὺς νεοοικωρῖτες. Καὶ σ' αὐτοὺς ἀνήκει ὁ χῶρος τοῦ Συλλόγου. Τοὺς ἀναγνωρίζομε τὴ μεγάλη προσφορὰ στὴν ἀνάπτυξη τοῦ χωριοῦ μας. Ὁ σύνδεσμος ὁ δικός τους μὲ τὸ χωριό μας εἶναι σύνδεσμος ἀγάπης καὶ μόνο ἀγάπης, ἐνῶ ὁ δικός μας σύνδεσμος ἀγάπης καὶ χρέους πρὸς τὴν γῆ τῶν πατέρων μας.

Μέχρι σήμερα ἔγιναν πολλὰ γιὰ τὸ χωριό μας. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ σημερινὴ Διοίκηση τοῦ Συλλόγου νοιώθει ἰδιαίτερη χαρὰ ποὺ βρίσκεται στὴν εὐχάριστη θέση νὰ πληροφορήσει τὰ μέλη του πῶς οἱ ἀγῶνες της ἐπιβραβεύονται καὶ τὸ ὡραῖο ὀρεινὸ χωριό μας προοδεύει.

Ἀλλὰ κυρίως, κρίνουμε σκόπιμο νὰ σᾶς ἐνημερώσουμε γιὰ τοὺς μελλοντικοὺς στόχους τοῦ Συλλόγου μας, τοὺς ὁποίους θὰ ἐπιδιώξη νὰ πραγματοποιήση σταδιακὰ μέσα στὰ προσεχῆ χρόνια:

Οἱ βασικὲς ἐπιδιώξεις του εἶναι:

—Ἡ ὁλοκλήρωση τῆς ὁδοῦ Οἰνοχωρίου - Καστελλίων - Καλοσκοπῆς.

—Ἡ βελτίωση ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Καλοσκοπῆς - Οἰνοχωρίου - Σκλήθρου - Οἴτης.

—Ἡ δημιουργία ξενοδοχείου τοῦ χωριοῦ.

—Ἡ αὐτοματοποίηση τοῦ τηλεφωνικοῦ δικτύου.

—Ἡ ὁλοκλήρωση τοῦ πολιτιστικοῦ κέντρου.

—Ἡ ὁλοκληρωτικὴ λύση τοῦ προβλήματος ὑδρεύσεως.

—Ἡ ἵδρυση παιδικῆς χαρᾶς, καὶ χώρου ἀθλήσεως γιὰ τοὺς νέους.

—Ὁ ἐξωραϊσμὸς τῶν κοινοχρήστων ἐκτάσεων,μὲ δενδροφυτεύσεις, τσιμεντόστρωση τῶν κοινοτικῶν ὁδῶν κλπ.

—Ἡ συγκοινωνιακὴ σύνδεσις τοῦ χωριοῦ μὲ τὰ Διοικητικὰ κέντρα τοῦ Νομοῦ μας.

—Ἡ τουριστικὴ προβολὴ καὶ ἀνάπτυξη τοῦ χωριοῦ μας.

Εὐχόμαστε, ὅλες ἢ οἱ περισσότερες ἀπὸ τὶς πιὸ πάνω ἐπιδιώξεις μας νὰ πραγματοποιηθοῦν μέσα στὸν καινούργιο χρόνο ποὺ ἔρχεται, τὸ 1980.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο

Δραστηριότητες τοῦ Πολιτευτῆ ΚΩΣΤΑ ΡΟΥΛΙΑ

Ὁ συμπατριώτης μας Κώστας Ρούλιας, Πολιτευτὴς Φωκίδας, μετέσχε, στὴ Χαλκιδική, στὸ Συνέδριο τῆς Νέας Δημοκρατίας.

Κατὰ τὶς συζητήσεις τοῦ Συνεδρίου γιὰ θέματα γενικῆς πολιτικῆς, ἔλαβε τὸ λόγο καὶ μίλησε γιὰ τὴν περιφερειακὴ ἀνάπτυξη τῶν προβληματικῶν γεωργικῶν περιοχῶν — ὀρεινῶν καὶ ἡμιορεινῶν.

Ὁ λόγος του προκάλεσε μεγάλη ἐντύπωση στοὺς συνέδρους καὶ καταχειροκροτήθηκε. Οἱ παράγοντες δὲ τοῦ Κόμματος τῆς Ν.Δ. τὸν συγχάρηκαν ἰδιαίτερα γιὰ τὶς ἐποικοδομητικὲς προτάσεις του, ποὺ ἔκανε σχετικὰ μὲ τὴ βελτίωση τοῦ βιοτικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τῶν περιοχῶν αὐτῶν.

Μὲ ἐνέργειες τοῦ ἰδίου πολιτευτῆ, πληροφορούμαστε, πὼς ὁλόκληρος ὁ Νομὸς Φωκίδος, ἐντάσσεται σὲ Εἰδικὸ Ἀναπτυξιακὸ Πρόγραμμα. Ἤδη οἱ ἁρμόδιες ἐπιτροπὲς ἐργάζονται μὲ ταχὺ ρυθμὸ γιὰ τὴν κατάρτισή του.

Συμπαραστάτης τῶν ὀρεινῶν χωριῶν ὁ Ὑφυπ. Ἐσ)ρικῶν ΓΕΩΡΓ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ

Ὁ Ὑφυπουργὸς κ. Γεώργιος Σουφλιὰς ὅπως στὸ παρελθὸν ἔτσι καὶ φέτος βοήθησε οἰκονομικὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Συλλόγου μας, γιὰ τὴν ἵδρυση τοῦ πολιτιστικοῦ κέντρου στὸ χωριό μας.

Μὲ τὴ συμπαράστασή του αὐτὴ ἀποδεικνύει ἄλλη μιὰ φορά, τὴν ἀγάπη του γιὰ τὴν ὕπαιθρο καὶ τὸ πιστεύω του, στὴν ἀνάγκη σύμετρης ἀναπτύξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου καὶ ἐξασφαλίσεως καλλίτερων ὅρων ζωῆς στὶς ὀρεινὲς προβληματικὲς περιοχὲς τοῦ τόπου μας.

Ὁ Σύλλογός μας τὸν εὐχαριστεῖ θερμὰ καὶ εὔχεται νὰ συνεχίσει, μὲ τὴν ἴδια ζεστασιά, τὴν προσφορά του γιὰ τὴν πολιτιστικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀνάπτυξη τῶν ὀρεινῶν κοινοτήτων τῆς ὑπαίθρου.